

Wordt vervolgd

Deze twee woorden lijken van toepassing te zijn op de drie hoofdartikelen in deze aflevering van het *Natuurhistorisch Maandblad*. Werden vorig jaar leven en werk van prof. Eugène Dubois uitvoerig in het *Maandblad* (jrg. 71 (6/7) : 107-114) belicht, in dit nummer worden enkele merkwaardige bouwwerken op het landgoed *De Bedelaar* van Dubois voor het voetlicht geplaatst in een artikel van de heren Voûte en Lina. Ook het artikel over ostracoden (mosselkreeftjes) is te zien als een vervolg op eerdere publicaties in dit tijdschrift. Sinds J. Bosquet in 1847 de eerste beschrijving van ostracoden uit de kalklagen in Zuid-Limburg publiceerde, is onze kennis van deze diergroep enorm toegenomen. Vermelde Bosquet toen nog slechts een twintigtal soorten, J.E. van Veen beschreef in de dertiger jaren in 23 artikelen (waarvan 22 in ons *Maandblad*!) bijna 250 soorten. Sindsdien zijn er nog vele beschreven. De heren Bless, Felder en Meessen trachten in dit artikel aan de hand van onderzoek aan deze diergroep een beter inzicht te verkrijgen in de verschillende milieus waarin de kalkafzettingen in Zuid-Limburg werden gevormd. Hoewel slechts een beperkt aantal kalkmonsters werd bestudeerd, lijkt het toch mogelijk aan de hand van het voorkomen van fossiele ostracoden iets te weten te komen over de diepte van de zee ten tijde van deze afzettingen.

Op het derde hoofdartikel is het "wordt vervolgd" direkter van toepassing. In de serie over de ongewervelde dieren van de Zuidlimburgse kalkgraslanden worden door de heren Heijerman en Booy de bodembewonende snuitkevers besproken. Dit artikel moet gezien worden als een registratie en documentatie van de snuitkeverfauna voor zover die in bodemvallen kan worden aangetroffen.

Tenslotte wordt ook deze redactionele inleiding vervolgd. Op blz. 157 treft U bij het artikel over de vleermuistorens van prof. Dubois een naschrift aan waarin uw aandacht gevraagd wordt voor een poging om de in dat artikel beschreven houten vleermuistoren voor de toekomst te behouden.

Douwe Th. de Graaf

Verslag van de maandelijkse bijeenkomst

Te Maastricht op 1 september

Deze eerste bijeenkomst na de zomervakantie werd zoals gebruikelijk geheel gewijd aan de door de leden meegebrachte naturalia en aan natuurhistorische mededelingen. Br. Lefebvre meldde dat hij ondanks de mooie zomer toch maar weinig interessante vondsten had gedaan. Wel liet hij een groefbijtje zien dat nog niet eerder in Limburg was aangetroffen: *Halictus scabiosae* Rossi, gevangen op de Pietersberg op 25 augustus. Van de groefbijen komen in de Benelux 9 soorten voor waarvan er nu 7 uit Limburg bekend zijn.

Het merendeel der aanwezigen was opgevallen dat er dit jaar beduidend minder vlinders te zien waren dan andere jaren. Verschillende theorieën over de oorzaak hiervan passeerden de revue. Aansluitend hierop vroeg de heer Felix de leden attent te zijn op het voorkomen van trekvlinders. De

heer De Graaf kon hierop melden dat bij het Museum reeds twee waarnemingen van Windepilstaarten bekend waren: een te Reuver op 24-8-1983 (leg. H. Peeters) en een te Maastricht (leg. J. Cobben). Verscheidene leden was al opgevallen dat er wel veel Koninginnepages te zien waren: op verscheidene plaatsen op de Pietersberg en zelfs in de achtertuin van de heer De Graaf in de wijk Daalhof.

De heer Deerenberg toonde een hoeveelheid "magnetisch zand" dat hij in Bretagne had verzameld. Naderhand bleek dit zand een grote hoeveelheid van het mineraal magnetiet (magneetijzer) te bevatten. Magnetieterts komt voor in uitvloeiingsgesteenten, in gangen en spleten en maar zelden in de vorm waarin de heer Deerenberg het aantrof, namelijk als alluviale afzetting (magnetietzand). Magnetiet Fe_3O_4 heeft van alle ijzerertsen het hoogste ijzergehalte en is het enige magnetische mineraal.

De heer Vossen meldde o.a. de vol-

gende waarnemingen, gedaan tijdens een excursie van de vogelstudiegroep: op 10-6 te Herkenbosch 3 ♂ Klauwieren, 1 Waterral, 2 Houtsnippen en 6 Nachtzwaluwen.

De heer Lebon meldde een broedgeval van de IJsvogel bij de Enci en van de Appelvink in het Cannerbos en bij Campagne.

Naar aanleiding van een vraag van de heer Damen ontspon zich een korte discussie over het beheer van de Zuidlimburgse bossen. Sommigen waren niet zo gelukkig met de huidige activiteiten dienaangaande in het Savelsbos. Daartegenover werd echter gesteld dat het met name de niet-inheemse soorten zijn die het momenteel moeten ontgelden. Het bestuur van de Kring zal proberen een van de komende bijeenkomsten een deskundige ten aanzien van het bosbeheer in Zuid-Limburg uit te nodigen. Br. Thomas More toonde een Mais halm waarbij de bovenste bloeiwijze gedeeltelijk vrouwelijk was. Verder toon-